

סופה של גלות ספרד

צו הגירוש-מאת מעלה היצירה המקורי ויקפדיה

מאות שנים פרחו היהודים בגולה אשר בספרד. תלמידי חכמים, פוסקים, פרשנים, משוררים, פילוסופים, שרים ומפקדי צבא. כל אלו יצרו בספרד, ותרמו לעם ישראל כמו גם לעם שבקרבו ישבו. במהלך המאה החמש עשרה, עם התקדמות כוחות הנוצרים במסעם לכיבוש ספרד מידי המוסלמים, גברה הקנאות הנוצרית, ומפעם לפעם נערכו פרעות ביהודים. רבים מהם אולצו להתנצר. למגינת ליבם של השלטונות, רבים מהיהודים האנוסים המשיכו לקיים בסתר את מצוות דתם, למרות איומי האינקוויזיציה ועינוייה. על רקע הטענה כי היהודים משדלים את האנוסים שלא לממש בפועל את התנצרותם, החליטו המלך פרדיננד והמלכה איזבלה לגרש את כל יהודי ספרד. צו הגירוש שפורסם בג' בניסן הרנ"ב (24.4.1492), חייב את כל יהודי ספרד לעזוב את המדינה ללא רכושם תוך שלושה חודשים, או להתנצר. הגירוש והסבל הרב שנגרם למאות אלפי המגורשים, שהעדיפו להיצמד לאמונתם ולא להיכנע לפיתוי להתנצר, סימלו את תחילתה של תקופה חדשה בתולדות ישראל. המגורשים נפוצו בקהילות ישראל השונות, ועיצבו את דמותם של הקהילות ה"ספרדיות" ברחבי העולם היהודי.